

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๔ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหारेื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาค่าความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลง และประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มี ความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การ แก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยาย อิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการ ย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และ มาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหาอาช พ์ การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมืองในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และ เทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการ ติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะ รุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความ ต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่จะมีส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลง และมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำ เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่ม มากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบ คมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำ ให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการ เคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจ ที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทย โดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมี ความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยังทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความ ผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มี แนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้ อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อม โทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษา และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและ อาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดย

พัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถฉีกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็งครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้อ
อาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม
ร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่าง
สมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่าง
ต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนใน
ทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพ
ชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนา
ตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐ

และที่มีใช้ภาครัฐ

- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่

เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก

รวดเร็ว โปร่งใส

- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนา

ในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมใน

การพัฒนาประเทศ

- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง

มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทารายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➔ แผนพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน

๑. สภาพทั่วไป

๑.๑ ที่ตั้ง ภาคใต้ตั้งอยู่บนคาบสมุทร Malay ขนาบด้วยทะเลอ่าวไทยทางฝั่งตะวันออกมีความยาวชายฝั่งทะเล ๘๗๗ กิโลเมตร และทะเลอันดามันทางฝั่งตะวันตกความยาวชายฝั่ง ๑,๐๙๓ กิโลเมตร ประกอบด้วย ๑๑ จังหวัดคือ จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล ตอนบนมีพรมแดนติดกับประเทศเมียนมาเป็นระยะทางสั้นๆ และตอนล่างของภาคมีพรมแดนติดกับประเทศมาเลเซีย เป็นระยะทางประมาณ ๑๘๐ กิโลเมตร

๑.๒ พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ ภาคใต้มีพื้นที่รวม ๓๗,๓๖๖ ล้านไร่ สภาพภูมิประเทศมี ๒ ลักษณะ คือ ด้านตะวันตกมีแนวเทือกเขาตะนาวศรี และเทือกเขาภูเก็ต ซึ่งเป็นต้นกำเนิดแม่น้ำสายต่างๆ อาทิแม่น้ำกระบี่ และแม่น้ำตาปี ส่วนพื้นที่ตอนกลางของภาคมีเทือกเขานครศรีธรรมราชทอดเป็นแนวเหนือ-ใต้ สำหรับด้านตะวันออกมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบขนาดใหญ่เหมาะสำหรับการเพาะปลูกพืชที่สำคัญของภาค รวมทั้งมีพื้นที่ชุ่มน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ทะเลน้อยและทะเลสาบสงขลา ตลอดจนมีพื้นที่เกาะกระจายอยู่ในทะเลทั้งสองฝั่งซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค เช่น เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะลันตา เกาะสุรินทร์ เกาะพีพี และเกาะหลีเป๊ะ เป็นต้น

๑.๓ ภูมิอากาศ สภาพภูมิอากาศของภาคใต้เป็นแบบมรสุมเขตร้อนและมีฝนตกชุก เนื่องจากอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ มีฤดูกาลเพียง ๒ ฤดู อุณหภูมิเฉลี่ย ๓๒ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ ๒,๖๓๔ มิลลิเมตรต่อปี สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (๑,๓๕๖ มิลลิเมตร/ปี) เหมาะสำหรับการปลูกพืชเขตร้อน และมีน้ำเพียงพอกับการทำเกษตร

๑.๔ การใช้ประโยชน์ที่ดิน จากพื้นที่ทั้งหมด ๓๗.๓๖ ล้านไร่ มีการจำแนกการใช้ประโยชน์พื้นที่แบ่งเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๙.๓๖ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕.๐ ของพื้นที่ภาค พื้นที่ป่าชายเลน ๑.๓ ล้านไร่ พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร ๑๘.๓ ล้านไร่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มหมัก ประมาณ ๑๕.๙ ล้านไร่หรือ ร้อยละ ๘๖.๘ ของพื้นที่การเกษตร รองลงมาเป็นพื้นที่นา และพื้นที่ปลูกไม้ผล คิดเป็นร้อยละ ๔.๒ และ ๔.๓ ของพื้นที่การเกษตรตามลำดับ

๑.๕ ทรัพยากรธรรมชาติ

๑.๕.๑ ดิน ภาคใต้มีดินที่มีปัญหาทางการเกษตร จำนวน ๑๘.๔๑ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๔๙.๓ ของพื้นที่ภาค ซึ่งในจำนวนนี้เป็นพื้นที่ลาดเชิงชัน ๑๒.๑๓ ล้านไร่ รวมทั้งพื้นที่ดินเค็ม ๑.๔๖ ล้านไร่ ดินทราย ๑.๐๑ ล้านไร่ ดินเปรี้ยวจัด ๐.๗๒ ล้านไร่ และอื่นๆ อีก ๓.๘๑ ล้านไร่ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่บริเวณชายทะเลและพื้นที่ป่าพรุ

๑.๕.๒ แหล่งน้ำ ภาคใต้มีลุ่มน้ำที่สำคัญ คือ ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก ลุ่มน้ำตาปี และลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้ถึงดี มีปริมาณน้ำท่า ๖๑,๘๑๖ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี กักเก็บน้ำได้ ๔,๗๗๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี หรือร้อยละ ๗.๗ ของปริมาณน้ำท่ารายปี

๑.๕.๓ ป่าไม้ ในปี ๒๕๖๑ มีพื้นที่ป่าไม้ ๙.๕๐ ล้านไร่ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นป่าดิบชื้นและมีพื้นที่ป่าชายเลน ๑.๒๘ ล้านไร่ บริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทย จำนวน ๐.๑๘ ล้านไร่ และชายฝั่งทะเลอันดามันจำนวน ๑.๑๐ ล้านไร่ ซึ่งพื้นที่ป่าชายเลนมีความสำคัญในการเป็นแนวกันคลื่นและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ บริเวณชายฝั่งที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ โดยทรัพยากรป่าไม้ของภาค เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม เช่น ถ้ำ น้ำตก และแหล่งธรรมชาติประเภทภูเขา ป่าไม้ อุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ฯลฯ ซึ่งตั้งอยู่กระจายทั่วทั้งภาค

๒. โครงข่ายคมนาคมขนส่งและบริการสาธารณูปโภค

๒.๑ โครงข่ายถนน มีเส้นทาง ๔ ช่องจราจรด้านฝั่งอ่าวไทยที่เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมกับภาคกลางและภาคใต้ชายแดนต่อเนื่องไปยังมาเลเซีย ส่วนเส้นทางคมนาคมฝั่งอันดามันบางช่วง (ระนอง) ยังเป็น ๒ ช่องจราจร

๒.๑.๑ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (สายเพชรเกษม) สายกรุงเทพฯ-จุดผ่านชายแดนถาวร สะเดา เชื่อมโยงจังหวัดชุมพร-ระนอง-พังงา-ภูเก็ต-กระบี่-ตรัง-พัทลุง-สงขลาจนถึงชายแดนไทย (อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา) ระยะทางประมาณ ๘๐๕ กิโลเมตร และเชื่อมต่อกับทางพิเศษเหนือ-ใต้ สายเหนือ เมืองภูเก็ตกาญจิม ประเทศมาเลเซีย โดยมีบางช่วงที่เป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชียสาย ๒ (AH๒)

๒.๑.๒ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ (สายสี่แยกปฐมพร-พัทลุง) เชื่อมโยงจังหวัดชุมพร-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช-พัทลุง ระยะทางประมาณ ๓๘๒.๖๑ กิโลเมตร ปัจจุบันถนนเป็น ๔ ช่องจราจรและเป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชียสาย ๒ (AH๒) ตลอดสาย

๒.๑.๓ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒ (สายคลองแงะ-สุโงโก-ลก) เชื่อมโยงจากอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาผ่านจังหวัดปัตตานีไปยังชายแดนอำเภอสุโงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส โดยเส้นทางจากจังหวัดปัตตานีเข้าสู่จังหวัดนราธิวาสเป็น ๔ ช่องจราจร และเส้นทางนี้เป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชียสาย ๑๘ (AH๑๘) เชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข ๓ ที่เมืองรันเตาปิงจิง รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย และทางหลวงหมายเลข ๔๓ (สายหาดใหญ่-มะพร้าวตันเดียว) เชื่อมต่อจากอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ไปยังจังหวัดปัตตานี เป็นทางหลวงขนาด ๔ ช่องจราจรตลอดสาย รวมระยะทาง ๙๔.๙๕ กิโลเมตร

โครงการสะพานเศรษฐกิจ (Land Bridge) เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันกับฝั่งทะเลอ่าวไทยโดยเชื่อมโยงจังหวัด กระบี่-สุราษฎร์ธานี เป็นถนนขนาด ๔ ช่องจราจร ระยะทางประมาณ ๑๓๓.๑๗ กิโลเมตร

๒.๒ รถไฟ มีแนวเส้นทางหลักจากกรุงเทพฯ-ชุมพร-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช-พัทลุง-หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ และเชื่อมต่อไปยังมาเลเซียและสิงคโปร์ และเส้นทางแยกจากชุมพรทางทุ่งสง (นครศรีธรรมราช)-ตรัง เพื่อเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าและประชาชนจากรถไฟสายหลักที่ชุมพรทางรถไฟทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชไปยังฝั่งทะเลอันดามันที่สถานีกันตัง จังหวัดตรัง

๒.๓ สนามบิน ภาคใต้มีสนามบินนานาชาติ ๕ แห่ง ประกอบด้วย สนามบินหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สนามบินภูเก็ต สนามบินสมุย และสนามบินสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี และสนามบินกระบี่ สำหรับสนามบินภายในประเทศ มี ๔ แห่ง ในจังหวัดชุมพร ระนอง ตรัง และนครศรีธรรมราช ปัจจุบันมีการใช้ประโยชน์เพิ่มมากขึ้นจากการเพิ่มเที่ยวบินของสายการบินต้นทุนต่ำ และประชาชนให้ความสนใจในการเดินทางโดยเครื่องบินมากขึ้น

๒.๔ ท่าเรือ ภาคใต้มีท่าเรือสำหรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง ในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก และสามารถเชื่อมโยงกับท่าเรือของประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ได้แก่ ท่าเรือผู้ลิกสงขลา ซึ่งเป็นท่าเรือหลักของภาค และท่าเรือขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นท่าเรือเอกชนที่ใช้สำหรับขนถ่ายแร่ดิบซั่ม และแร่โคโลไมต์ไปประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และญี่ปุ่น ส่วนท่าเรือด้านฝั่งทะเลอันดามัน ได้แก่ ท่าเรือผู้ลิกภูเก็ต เป็นท่าเรือขนส่งสินค้าและท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ท่าเรือกันตังจังหวัดตรัง เป็นท่าเรือหลักในการขนถ่ายถ่านหินลิกไนต์จากประเทศอินโดนีเซียเพื่อส่งต่อไปยังโรงงานปูนซีเมนต์ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และท่าเรือระนอง ซึ่งมีการใช้ประโยชน์ค่อนข้างน้อยโดยปัจจุบันให้บริการขนถ่ายวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ของแท่นขุดเจาะปิโตรเลียม

๒.๕ ด้านชายแดน ภาคใต้มีพรมแดนด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับประเทศเมียนมาบริเวณจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง โดยในจังหวัดระนอง เป็นพรมแดนทางน้ำเชื่อมโยงที่มีการขนส่งสินค้าอุปโภคบริโภค และเดินทางสัญจรทางเรือไปยังเมืองตะนาวศรี พื้นที่ตอนล่างของภาคติดกับประเทศมาเลเซีย มีด่านชายแดนที่สำคัญ คือ ด่านชายแดนสะเดา ปาดังเบซาร์และบ้านประกอบ จังหวัดสงขลา รวมทั้งด่านชายแดนวังประจัน ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงการค้าการเดินทางผ่านแดนระหว่างจังหวัดสตูลและรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย ในขณะที่ด่านชายแดนด้ามะลิ้งเป็นด่านทางน้ำที่เชื่อมต่อจังหวัดสตูลกับท่าเรือลิงกาวิ ประเทศมาเลเซีย และสามารถเชื่อมต่อกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลของฝั่งอันดามัน

๒.๖ แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างการดำเนินการในภาค ที่สำคัญ ได้แก่

๒.๖.๑ โครงการก่อสร้างทางหลวง บริเวณพื้นที่ภาคใต้ตอนบน (ชุมพร - ระนอง ก่อสร้างแล้วเสร็จ ๑๔๒ กิโลเมตร จากระยะทางทั้งสิ้น ๒๖๐ กิโลเมตร) และบริเวณพื้นที่ภาคใต้ตอนกลาง เชื่อมโยงภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย - อันดามัน (สุราษฎร์ธานี พังงา ภูเก็ต กระบี่ นครศรีธรรมราช ก่อสร้างแล้วเสร็จ ๓๗๗ กิโลเมตร จากระยะทางทั้งสิ้น ๖๔๘ กิโลเมตร)

๒.๖.๒ โครงการรถไฟทางคู่ช่วงประจวบคีรีขันธ์ - ชุมพร และชุมพร - สุราษฎร์ธานี สุราษฎร์ธานี - หาดใหญ่ - สงขลา

๒.๖.๓ โครงการระบบรถไฟทางคู่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า ช่วงหาดใหญ่ - ปาดังเบซาร์

๒.๖.๔ โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายหาดใหญ่ - ชายแดนไทย - มาเลเซีย ออกแบบแล้วเสร็จ อยู่ระหว่างปรับปรุงแก้ไขรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) รวมทั้งการศึกษารูปแบบการให้เอกชนร่วมลงทุน

๒.๖.๕ โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภูเก็ต มีการปรับปรุงอาคารผู้โดยสารเดิมเป็นอาคารผู้โดยสารภายในประเทศแล้วเสร็จและเปิดดำเนินการเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๖๑ และอยู่ระหว่างดำเนินการตามแผนพัฒนา ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

๒.๗ บริการสาธารณูปโภค

๒.๗.๑ ไฟฟ้า ภาคใต้มีโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ที่ใช้เชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติ ๒ แห่ง ได้แก่ โรงไฟฟ้าจะนะจังหวัดสงขลา (กำลังการผลิต ๑,๔๗๖ เมกกะวัตต์) โรงไฟฟ้าขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช (กำลังการผลิต ๘๒๔ เมกกะวัตต์) รวมทั้งโรงไฟฟ้าขนาดกลางทั้งฝั่งตะวันตกและตะวันออก ได้แก่ โรงไฟฟ้ากระบี่ (กำลังการผลิต ๓๑๕ เมกกะวัตต์)

โรงไฟฟ้าพลังน้ำสุราษฎร์ธานี (กำลังการผลิต ๒๔๔ เมกะวัตต์) เชื้อเพลิงขบประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (กำลังการผลิต ๒๔๐ เมกะวัตต์) นอกจากนี้มีโรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายเล็ก (SPP และ VSPP) กระจายอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราชภูเก็ต พังงา และตรัง โดยภาคใต้มีระบบสายส่งรับพลังงานไฟฟ้าจากภาคกลางทำให้ระบบมีความมั่นคงมากขึ้น

๒.๗.๒ การประปา ภาคใต้มีการประปาส่วนภูมิภาค ซึ่งให้บริการครอบคลุมในเขตเมือง อย่างไรก็ตาม ภาคใต้ยังประสบปัญหาขาดแคลนน้ำดิบในช่วงฤดูแล้ง โดยเฉพาะในเมืองใหญ่และเมืองท่องเที่ยวหลัก

๓. สภาพเศรษฐกิจและรายได้

๓.๑ ภาพรวมเศรษฐกิจ

๓.๑.๑ เศรษฐกิจภาคใต้มีขนาดเล็ก มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๐ เท่ากับ ๑,๒๒๙,๓๔๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ ซึ่งลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๘.๑ ของประเทศ

๓.๑.๒ โครงสร้างเศรษฐกิจภาคใต้ยังคงพึ่งพาภาคเกษตร โดยในปี ๒๕๖๐ ภาคเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๑ รองลงมา คือ ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๑๔.๗ สำหรับภาคบริการ มีสัดส่วนร้อยละ ๖๔.๒ ซึ่งประกอบด้วยสาขาที่พักและบริการอาหาร การค้า ขนส่ง และบริการอื่นๆ ร้อยละ ๑๕.๗ ๑๑.๗ ๗.๗ และ ๒๔.๑ ตามลำดับ โดยการผลิตภาคเกษตรที่สำคัญของภาค ได้แก่ ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน ประมง และไม้ผล อย่างไรก็ตาม โครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตรมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่ภาคบริการ เริ่มมีบทบาทต่อเศรษฐกิจของภาคได้และมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๐ ภาคเกษตรกรรมมีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๒๑.๖ ลดลงจากร้อยละ ๒๗.๖ ในปี ๒๕๕๖ เนื่องจากความผันผวนด้านราคาของสินค้าเกษตรหลักในพื้นที่โดยเฉพาะยางพารา ที่ปรับตัวลดลง ขณะที่ในปี ๒๕๖๐ ภาคบริการมีสัดส่วนการผลิต ร้อยละ ๖๔.๒ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕๕.๕ ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เพิ่มขึ้นจากสาขาที่พักและบริการอาหาร และ สาขาการขนส่ง ส่วนภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนการผลิต ร้อยละ ๑๔.๗ ลดลงจากปี ๒๕๕๖ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๑๖.๔

๓.๑.๓ การขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคใต้อยู่ในระดับต่ำ โดยในปี ๒๕๖๐ เศรษฐกิจมีการ ขยายตัวร้อยละ ๑.๓ ซึ่งต่ำกว่าการขยายตัวของประเทศที่มีการขยายตัวร้อยละ ๔.๐ ซึ่งเป็นผลมาจากการชะลอตัวของภาคเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากราคาผลผลิตตกต่ำ และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๖- ๒๕๖๐) ร้อยละ ๒.๙

๓.๑.๔ รายได้เฉลี่ยต่อประชากรอยู่ในระดับสูง โดยปี ๒๕๖๐ ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวประชากร (GRP Per capita) เท่ากับ ๑๖๔,๑๑๕ บาทต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๔ ที่มีมูลค่า ๑๔๖,๗๓๙ บาทต่อคน ต่อปี โดยจังหวัดภูเก็ตมีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากรสูงสุด ๓๘๘,๕๕๙ บาทต่อคนต่อปีรองลงมา คือ จังหวัด

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

๑. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลาง ผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

๒.๒ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่มูลค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๔ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

๒.๕ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและ

สร้างโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

๓. เป้าหมาย

๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ลดลง

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๔.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา ๑) ยกกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค

๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร

๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบ

ขนส่งมวลชน (Monorail)

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว ทางทะเลที่มี

ชื่อเสียง

๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

ให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค

๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา ๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี

และชุมพร

๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา ๑) ยกย่องการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค

๒) ยกย่องอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมง

ทะเลที่ได้มาตรฐานสากล

๓) ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์ม

อย่างเป็นระบบ

๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา ๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง

๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูป

ยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางทางการค้าโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา ๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์

๒) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้าง ความมั่นคง

ด้านพลังงาน

๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา ๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway)

๒) พัฒนาประตูการท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route)

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based

➔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

๑) ความเป็นมา

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (East Coast Southern Sub region) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคใต้ฝั่งทะเลอ่าวไทย ประกอบด้วยจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา ท่าเลที่ตั้ง มีความเกี่ยวข้องกับศูนย์กลางของความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรโบราณในอดีตของคาบสมุทรมลายู คือ อาณาจักรตามพรลิงค์ และอาณาจักรศรีวิชัย ซึ่งมีความสำคัญเป็นเส้นทางการเชื่อมโยงทางการค้า และการเผยแผ่ศาสนาจากอินเดีย อาหรับ เปอร์เซีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของความเจริญรุ่งเรืองในอดีตมากมาย ได้แก่ โบราณสถานเขาคาโบราณสถานโมคลาน และ วัดพระบรมธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช วัดพระบรมธาตุไชยา อำเภอยาเฒ่า แหล่งโบราณคดี เขาศรีวิชัย อำเภอยาเฒ่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัดเขียน จังหวัดพัทลุงสุสานสุลต่านสลัยมานซาร์ ตำบลหัวเขา อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา เมืองโบราณสถาน สทิงพระ อำเภอสทิงพระ ชากสุมบอนเขาน้อย อำเภอสทิงพระ และวัดพะโคะ อำเภอสทิงพระ เป็นต้น ส่งผลให้มีการสืบทอดประเพณีและวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น ในกลุ่มจังหวัดมาจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ จังหวัดชุมพร เช่น ประเพณีงานเทศกาลประเพณีเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์และงานกาชาด งานประเพณีแห่พระแข่งเรือ งานเปิดโลกทะเลชุมพร งานแข่งขันเรือยาวขึ้นโขงชิงธง ชิงถ้วยพระราชทานคลองในหลวง (หัววัง - พงษ์ดัก) งานวันผลไม้หลังสวน ล่องแพ อำเภอยาเฒ่า งานส่งเสริมประเพณีขึ้นเบญจา งานขึ้นถ้ำ รบร้อ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เช่น ประเพณีชักพระหรือลากพระ กีฬาชนควายงานวันเจาะโรงเรียน จังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น ประเพณีสารทเดือนสิบ แห่ผ้าขึ้นธาตุ ลากพระ จังหวัดพัทลุง เช่น งานประเพณีแข่งโพนลากพระ (ชักพระ) การละเล่นชั้ดตัม ประเพณีชิงเปรต งานวันอนุรักษ์มรดกไทย และงานมหกรรมชิงแชมป์หนังตะลุงและโนราห์นาฏศิลป์เมืองใต้ จังหวัดสงขลา เช่น ประเพณีลากพระจังหวัดสงขลา ตักบาตรเทโว ตักบาตรเดือนสิบ เทศกาลโคมไฟ ไหว้พระจันทร์ เป็นต้น

เป้าหมายการพัฒนา ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

“ศูนย์กลางการเกษตร การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวนานาชาติ โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์
สิ่งแวดล้อมยั่งยืน และสังคมคุณภาพ”

เป้าประสงค์รวม

๑. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิตและแปรรูป ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่
๒. กลุ่มจังหวัดมีมูลค่าการค้า การลงทุนที่เพิ่มขึ้น
๓. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบ การท่องเที่ยว
๔. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด
๕. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และสภาพสังคมที่ดี

ตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ๕ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยว (เชิงอนุรักษ์ และนานาชาติ)
๒. ศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ อย่างครบวงจรเพื่อเชื่อมโยงการค้า การลงทุน ระหว่างประเทศ
๓. ศูนย์กลางการสร้างสรรคเศรษฐกิจการเกษตร (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร ประมง ปศุสัตว์)
๔. เครือข่ายคมนาคมโลจิสติกส์ เชื่อมโยงภูมิภาคและนานาชาติ

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาในด้านที่ ๑ การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาดและ การบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) การประมง และปศุสัตว์

แนวทางการพัฒนา

๑.บริหารจัดการพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) อย่างครบวงจร (การผลิตขั้นต้น การวิจัย การแปรรูป การหาช่องทางการตลาด) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและลดต้นทุนการผลิต รวมทั้งส่งเสริมการขับเคลื่อนในการเป็น Oil Palm City

๒.ส่งเสริมการบริหารจัดการประมง และปศุสัตว์ ให้ได้มาตรฐานสากล ครบวงจร โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ เพื่อสามารถแข่งขันกับผู้ผลิตอื่น ๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน

๓.ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ การสร้างแบรนด์ผลผลิตผลไม้เศรษฐกิจ และส่งเสริมการปลูกพืช แบบผสมผสานของกลุ่มจังหวัด

๔.ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาในด้านที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ การตลาด ในสินค้า และบริการอย่างครบวงจร ที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาการค้าการลงทุนและพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ รวมทั้งส่งเสริมด้านการค้าชายแดน

๒. ส่งเสริมการพัฒนากระบวนตลาดดิจิทัล

๓. ส่งเสริมการพัฒนาด้านการค้าเพื่อเชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

ประเด็นการพัฒนาในด้านที่ ๓ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ที่มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายและสร้างเอกลักษณ์จากการท่องเที่ยว

๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ที่สอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยวใหม่ ๆ เช่น ส่งเสริมกิจกรรม MICE การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เชิงสุขภาพ เชิงเกษตร เชิงผจญภัยแบบ Smart City Tourism รวมทั้งการท่องเที่ยวชุมชน OTOP และ OTOP นวัตกรรม บันจอสวยงาม ประเพณี วัฒนธรรม ที่เป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัด ทั้งทางบกและทางทะเล และรองรับ Thailand riviera ในพื้นที่ภาคใต้

๓. พัฒนาระบบส่งเสริมดูแลสุขภาพ และระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ของนักท่องเที่ยว

๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน

๕. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในด้าน องค์ความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

๖. รวบรวมข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ครบ ทุกประเด็นและพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยว เพื่อการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

ประเด็นการพัฒนาในด้านที่ ๔ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย การสื่อสารสารสนเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

๑.พัฒนาโครงข่ายการคมนาคม โลจิสติกส์ รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการขยายตัวของพื้นที่เขตเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๒. ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และสรรหาพลังงานทดแทนเพื่อความยั่งยืนของพลังงาน

ประเด็นการพัฒนาในด้านที่ ๕ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์ ปันฟูและแก้ไขปัญหา รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อความยั่งยืน

๒. เพิ่มความปลอดภัย ลดความเสี่ยง จากภัยพิบัติและสาธารณภัย

๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน

๔. ส่งเสริมการบริหารผลกระทบจากการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน

➔ แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๖๓

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา

“สงขลา ศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้ ประชาชนมีคุณภาพ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. พัฒนาเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมเกษตร เพื่อรองรับการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้

๒. พัฒนาสงขลาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประชาชนมีคุณภาพ

๓. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐานการผลิตและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔. พัฒนาสงขลาให้ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑: พัฒนาภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ

โครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มการเติบโตทางเศรษฐกิจจากสาขาเศรษฐกิจหลัก ภาคเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การบริการและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและ พัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรด้วยนวัตกรรม และเทคโนโลยี

๒. ส่งเสริมและ พัฒนาการนวัตกรรมการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติอย่างพารา อาหารทะเล และฮาลาล

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและยกระดับระบบการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ (Logistics)

๔. ส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเชิงธุรกิจ

๕. ส่งเสริมและ พัฒนาการค้า การลงทุน การขับเคลื่อนสู่ MICE CITY และพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

๖. ส่งเสริม พัฒนา และอนุรักษ์เมืองเก่าสงขลาให้เป็นเมืองมรดกโลกและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ที่สำคัญของภูมิภาค

๗. พัฒนาระดับมาตรฐานสินค้าชุมชน และท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อเพิ่มรายได้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนบนฐานความรู้และพหุวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี บนฐานความรู้ และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ส่งเสริมและ พัฒนาการศึกษาระดับปฐมวัยและการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

๓. ส่งเสริมการนำผลการวิจัยและองค์ความรู้ (Best Practice) มาเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้และพัฒนาอาชีพ ของประชาชน

๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบทอด ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และศิลปะร่วมสมัย เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๕. ส่งเสริมและ พัฒนากีฬาและนันทนาการ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน

๒. พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน และการอนุรักษ์พลังงาน
๕. ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมสู่การเป็นเมืองสีเขียว (Green City)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการบริหารจัดการหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อให้เป็นหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง
๒. เสริมสร้างความเชื่อมั่นให้ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย สมานฉันท์ ปกป้องและเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมาย และการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
๔. ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์ดำรงธรรมให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
๕. พัฒนามาตรการ และสร้างระบบป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

การสร้างฐานรายได้ใหม่ : เรื่อง เศรษฐกิจพิเศษ

การรักษาฐานรายได้เดิม : เรื่อง การค้าชายแดน

: เรื่อง การท่องเที่ยว

: เรื่อง การเกษตร

: เรื่อง อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล

: เรื่อง อุตสาหกรรมต่อเนื่องยางพารา

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้บริการสาธารณะ ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม/พลังงาน การพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยวและกีฬา สังคมสันติสุข ”

พันธกิจ

๑. จัดทำ ส่งเสริม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และโครงข่ายคมนาคม
๒. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการสร้างความมั่นคงของสถาบันครอบครัว
๓. สนับสนุน ส่งเสริมการใช้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี
๔. สนับสนุนการสร้างชุมชนเข้มแข็ง และมีระบบการรักษาความปลอดภัย และการมีภูมิคุ้มกันในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
๕. ส่งเสริมการผลิต การค้า การลงทุน พลังงาน การท่องเที่ยวและกีฬา
๖. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. สนับสนุน และส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๑. พัฒนาการคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้เพียงพอเพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจและสอดคล้องกับระบบผังเมือง
๒. ให้มีการประสานงานและเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓. พัฒนาการศึกษาศาสนา ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี
๔. ส่งเสริมให้สังคมเข้มแข็งและมีความปลอดภัย
๕. อนุรักษ์ รักษา ฟื้นฟู การจัดการทรัพยากรธรรมชาติภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี
๖. ส่งเสริมอาชีพ การค้า การลงทุน พลังงาน การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ
๗. การบริหารจัดการที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโครงข่ายการคมนาคม

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ก่อสร้างและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ
- ๑.๒ จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะ ก่อสร้างและขยายเขตระบบสาธาณูปโภค สาธารณูปการ
- ๑.๓ การพัฒนาแหล่งน้ำให้ครอบคลุมและเพียงพอกับการใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภคบริโภค
- ๑.๔ พัฒนาระบบงานสารสนเทศเชื่อมโยงระบบเครือข่ายการคมนาคมและการขนส่ง
- ๑.๕ ก่อสร้างและพัฒนาาระบบการป้องกันสาธารณภัย
- ๑.๖ ส่งเสริมให้มีการวางและจัดทำผังเมือง และดำเนินการพัฒนาตามผัง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาและกีฬา สังคมสงเคราะห์ สาธารณสุข เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ ส่งเสริมการสาธารณสุข และการบริการสุขภาพ
- ๒.๒ ส่งเสริมสวัสดิการ และการสงเคราะห์เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ป่วยเรื้อรัง
- ๒.๓ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษา การกีฬา นันทนาการ และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- ๒.๔ ส่งเสริม และการสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
- ๒.๕ ส่งเสริมการดำรงชีพภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.๖ ส่งเสริมสวัสดิภาพผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการชุมชน/สังคมและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

สิ่งเสพติด

- ๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีภูมิคุ้มกันในการป้องกันและแก้ปัญหา
- ๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้มีระบบป้องกันภัย
- ๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมองค์กรประชาชน สมาคม มูลนิธิ และอื่นๆ
- ๓.๔ ส่งเสริม พัฒนา คุณภาพระบบสหกรณ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

เป็นเมืองน่าอยู่

- ๔.๑ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔.๒ อนุรักษ์ พันธุ์ และเผ่าระวังการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า
- ๔.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพสู่การ
- ๔.๔ การบริหารจัดการ และการแก้ไขปัญหาตามลพิษอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนา พลังงาน เศรษฐกิจการค้าและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

ต่างประเทศ

- ๕.๑ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านการผลิต การค้า พลังงาน และการท่องเที่ยวทั้ง ในประเทศและ
- ๕.๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สาธารณูปโภคสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ
- ๕.๓ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมด้านท่องเที่ยว
- ๕.๔ ส่งเสริมให้ความรู้ด้านการลงทุน และการบริหารจัดการสินทรัพย์

๕.๕ การเพิ่มผลผลิตทางภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค

๕.๖ ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรการบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์

๕.๗ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาพื้นที่ต่อเนื่องและส่งเสริมให้สงขลาเป็นเมืองนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริม อนุรักษ์ ศาสนา ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๖.๑ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและพื้นที่ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๒ ส่งเสริม พัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัย ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและพื้นที่ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๓ ส่งเสริม อนุรักษ์ บูรณะ และพัฒนาแหล่งโบราณสถาน โบราณวัตถุ หอจดหมายเหตุ และสถานที่

สำคัญทางประวัติศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๗.๑ ส่งเสริมระบบการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๗.๒ ส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการและองค์กรอื่นๆ

๗.๓ การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมทุกระดับ

๗.๔ สนับสนุนทรัพยากรการบริหารในการให้บริการประชาชน

๗.๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการให้บริการสาธารณะ ภาคประชาชนและนำผลการ

ประเมินมาปรับปรุงแก้ไขในการปฏิบัติงาน

๗.๖ ส่งเสริมการศึกษาวิจัย การพัฒนาบุคลากร

๗.๗ ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

๗.๘ ส่งเสริม พัฒนาการจัดหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗.๙ ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรและการบริการสาธารณะเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสงขลา (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมเริ่มตั้งแต่แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัด โดยแสดงความสอดคล้องกันจากระดับล่างขึ้นบน ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสงขลา ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโครงข่ายการคมนาคม สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาภาค การเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาโครงข่ายคมนาคม/ระบบโลจิสติกส์ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวางระบบป้องกันสาธารณภัย สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ และระบบโลจิสติกส์ และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสงขลา ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุน การจัดการศึกษาและกีฬา สังคมสงเคราะห์ สาธารณสุข เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และความมั่นคงของสถาบันครอบครัว สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนบนฐานความรู้ และพหุวัฒนธรรม สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้คุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสงขลา ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการชุมชน/สังคมและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสงขลา ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๓ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการค้าการลงทุน พัฒนาโครงข่ายคมนาคม/ระบบโลจิสติกส์ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวางระบบป้องกันสาธารณภัย สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (จัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสงขลา ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาพลังงาน เศรษฐกิจ การค้า และการท่องเที่ยว สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ โลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสงขลา ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมอนุรักษ์ ศาสนา ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสงขลา ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง (เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข) และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ, การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ)

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอศรี

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอศรี ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“นาหมอศรีมีสุข โครงสร้างพื้นฐานครบครัน ร่วมกันพัฒนาเกษตรกรรม สังคมและการศึกษา
นำพาชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอศรี มีทั้งหมด

๘ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพียงพอทันสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาจังหวัดสงขลาให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการด้านชุมชน สังคม และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการส่งเสริมอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ด้านการบริหารจัดการ

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ระบบคมนาคมขนส่ง และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ได้รับการวางแผนและพัฒนาให้รองรับการขยายตัวของเมือง
๒. ระบบการศึกษาได้มาตรฐาน
๓. ประชาชนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี
๔. การท่องเที่ยวได้มาตรฐานและการกีฬาสู่สากล
๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู อย่างมีประสิทธิภาพ
๖. กิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีของท้องถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสนับสนุนส่งเสริมอย่างทั่วถึง
๗. การบริหารจัดการเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๓ ตัวชี้วัด

- (๑) ระบบการคมนาคมขนส่งและระบบสาธารณูปโภคได้รับการวางแผนและพัฒนาให้รองรับการขยายตัวของเมือง
- (๒) ระบบการศึกษาได้มาตรฐาน
- (๓) ประชาชนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี
- (๔) การท่องเที่ยวได้มาตรฐานสากล
- (๕) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟูอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๖) กิจกรรมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟูอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๗) การบริหารจัดการเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๔ ค่าเป้าหมาย

- (๑) มีแหล่งน้ำพอเพียงต่อการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร
- (๒) การศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และเกิดการเรียนรู้ต่อเนื่อง
- (๓) ประชาชนมีทักษะในการประกอบอาชีพด้านเกษตร
- (๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๕) ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุข มีสุขภาพแข็งแรง
- (๖) ประชาชนได้ใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน ปลอดภัย
- (๗) ประชาชนได้ร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการของท้องถิ่น
- (๘) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมาตรฐานสากลดีขึ้น
- (๙) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๑๐) สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- แนวทางที่ ๑ การก่อสร้าง/ปรับปรุงซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำ
- แนวทางที่ ๒ การสนับสนุนการขยายเขตระบบสาธารณูปโภคและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- แนวทางที่ ๓ การสนับสนุนการขยายระบบสาธารณูปโภคให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
- แนวทางที่ ๔ การจัดทำผังเมืองรวมเฉพาะและผังเมืองรวมจังหวัด
- แนวทางที่ ๕ การจัดการขนส่งมวลชนทั้งทางน้ำและวิศวกรรมจราจร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาจังหวัดสงขลาให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

แนวทางที่ ๑ การส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

แนวทางที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

แนวทางที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

แนวทางที่ ๔ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการชุมชน สังคม และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางที่ ๑ การสนับสนุนส่งเสริมสร้างสุขอนามัยและป้องกันโรคติดต่อแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

แนวทางที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

แนวทางที่ ๓ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว ชุมชน และสังคมให้มีภูมิคุ้มกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ยาเสพติด

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการกีฬา

แนวทางที่ ๑ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมและได้มาตรฐาน

แนวทางที่ ๒ การสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย

แนวทางที่ ๔ สนับสนุนการสร้างลานกีฬาสุขภาพและสถานที่ออกกำลังกาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมอาชีพ

แนวทางที่ ๑ สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ วิสาหกิจชุมชน

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพและผลิตภัณฑ์ของชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๑ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนการฟื้นฟู ฝักระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๓ เพิ่มพื้นที่สีเขียว พื้นที่ป่าไม้ ป่าชายเลนและทรัพยากรสัตว์น้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๑ การสนับสนุนส่งเสริมบำรุงรักษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างคุณธรรม/จริยธรรมให้แก่เยาวชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การบริหารจัดการ

แนวทางที่ ๑ การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในสิทธิ เสรีภาพ หน้าที่ตามรัฐธรรมนูญและการเมืองการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการรวมกลุ่มขององค์กรภาคประชาชน สมาคม มูลนิธิ

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ การติดตามประเมินผล การวิจัยและพัฒนา และการพัฒนา
รายได้

แนวทางที่ ๔ สนับสนุนและพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน

แนวทางที่ ๕ ปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

(๑) การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

- ให้กลุ่มอาชีพยืมเงินหมุนเวียน
- อุดหนุนเงินกลุ่มอาชีพ
- ส่งเสริมการดำเนินงานกลุ่มอาชีพ
- ดำเนินการออกข้อบัญญัติตำบลและดำเนินการจัดให้มีการบริหารจัดการตลาดนัด
- พัฒนาสังคม ชุมชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ส่งเสริมสนับสนุนด้านการเกษตร

(๒) การดำเนินงานด้านสังคม

- จัดแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด
- ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาภายในตำบล
- ช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย
- จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการช่วยเหลือประชาชน
- จัดสวัสดิการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์
- พัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่น่าอาศัย

(๓) การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ดำเนินการปรับปรุง ซ่อมแซม ก่อสร้าง และบุกเบิกถนน ภายในหมู่บ้าน
- ดำเนินการติดตั้ง ซ่อมแซมและขยายเขตระบบไฟฟ้าสาธารณะหมู่บ้าน และของราษฎร
- ดำเนินการจัดซื้อเครื่องจักรกลเพื่อใช้ในการกิจการขุดลอกคูคลองและแก้ปัญหาภัยพิบัติ
- พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

(๔) การดำเนินงานด้านแหล่งน้ำ

- ดำเนินการขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ ก่อสร้างฝายกั้นน้ำ
- ดำเนินการขยายเขตระบบประปาส่วนภูมิภาค ประปาหมู่บ้าน
- พัฒนาแหล่งน้ำ ระบบประปา เพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค
- อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

(๕) การดำเนินงานด้านสาธารณสุข

- ประชาสัมพันธ์ข่าวสารของส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพให้ราษฎรได้รับทราบ
- ดำเนินการโครงการป้องกันโรคไข้เลือดออก โรคพิษสุนัขบ้า โดยจัดซื้อวัสดุ
- ออกข้อบัญญัติตำบลเรื่องควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- โครงการอบรมเยาวชนด้านยาเสพติด
- โครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตสตรีตั้งครรภ์
- ส่งเสริมการสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น

(๖) การดำเนินงานด้านการเมืองการบริหาร

- พัฒนาบุคลากรทั้งฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำ
- ประชุมคณะผู้บริหาร และพนักงานตำบลอย่างต่อเนื่อง
- จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงาน
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน จัดประชุมประชาคม หมู่บ้าน/ตำบล
- ให้ความสำคัญกับปัญหาของประชาชนและรีบเร่งแก้ไข
- สร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในชุมชน

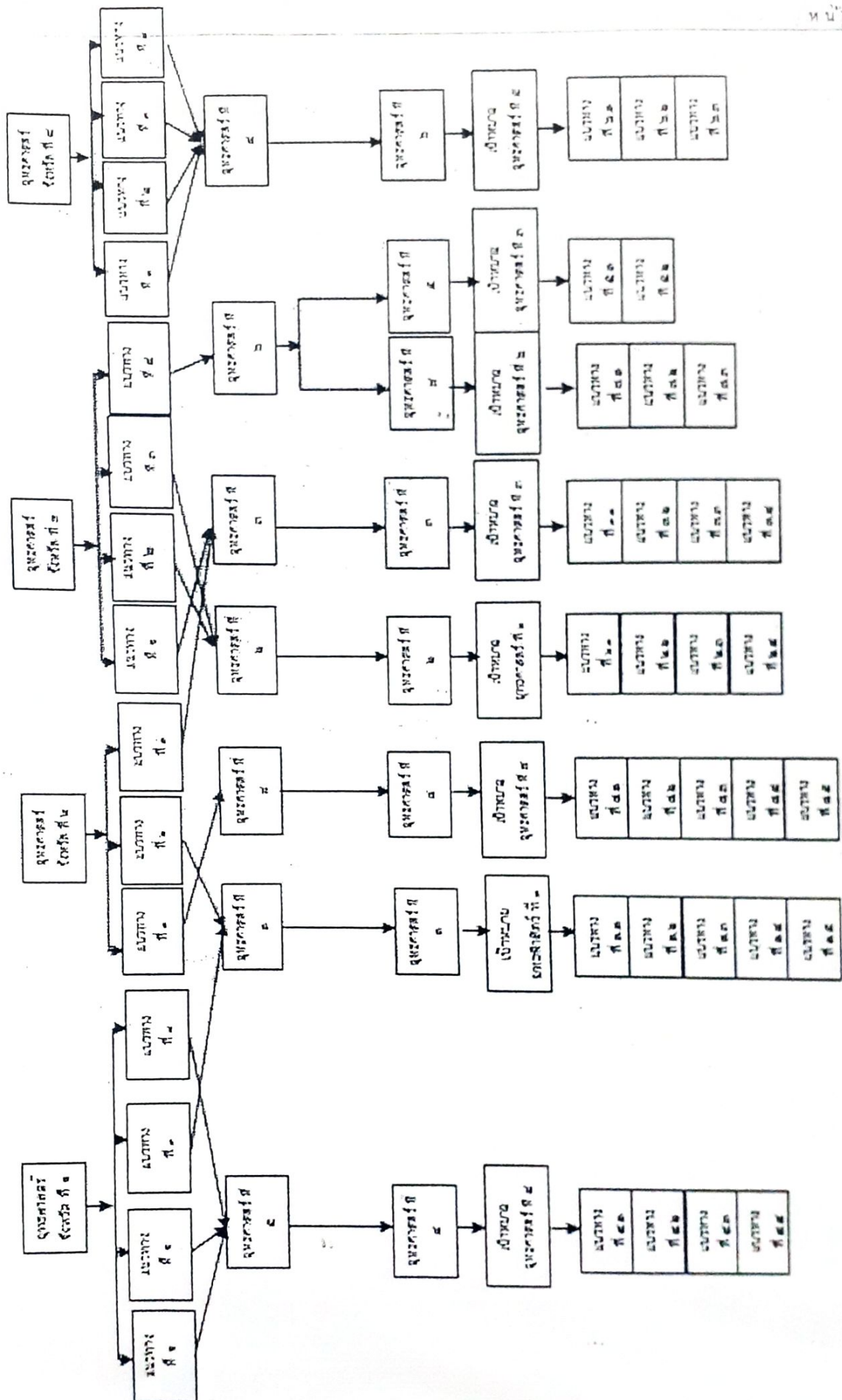
(๗) การดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- สนับสนุนอุปกรณ์การศึกษาแก่โรงเรียนในพื้นที่

- จัดซื้ออาหารเสริม (นม) ให้กับโรงเรียนในพื้นที่
- จัดงานประเพณีวัฒนธรรม เช่น งานวันสงกรานต์ งานวันเด็ก งานลอยกระทง
- ดำเนินการจัดการเรียนการสอนและภารกิจของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา
- ส่งเสริมสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
- เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอศรี มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

מחלקת
ספרים

(g) 0
מאמ
מאמ
מאמ

(ג) כח
מכאן
והנהגת
המלכות

(gab > G)
LCAIDWJING
JHSLVZMB

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (Strengths: S)

๑. พื้นที่การปกครองในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอศรี ไม่กว้าง เขตการรับผิดชอบไม่มากทำให้ง่ายแก่การบริหาร
๒. ราษฎรในชุมชนไม่หนาแน่นส่วนมากเป็นคนในพื้นที่สะดวกในการติดต่อประสานงานในการทำโครงการและกิจกรรม
๓. ประชาชนส่วนมากอยู่กันแบบเครือญาติ
๔. ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง
๕. พื้นที่ตำบลนาหมอศรีเป็นที่ราบลุ่มเหมาะที่จะทำการเกษตร ทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์
๖. มีอาชีพที่ครบถ้วนตามระบบอาชีพเศรษฐกิจพอเพียง
๗. การคมนาคมสะดวก ทั้งระหว่างอำเภอและตำบลสะดวกสบาย
๘. กลุ่มองค์กรมีการเข้าถึงแหล่งเงินทุน
๙. ประชาชนมีความสามัคคีกันระหว่างสองศาสนาและวัฒนธรรม
๑๐. มีการดำรงและสืบสานวัฒนธรรมไว้อย่างดี
๑๑. มีทรัพยากรธรรมชาติแหล่งน้ำสมบูรณ์

จุดอ่อน (Weaknesses: W)

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอศรีเป็นองค์กรขนาดเล็ก รายได้น้อยงบประมาณมีจำกัด
๒. เด็กนักเรียนในพื้นที่มีการออกไปเข้าเรียนในสถานศึกษาในพื้นที่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากโรงเรียนในพื้นที่ไม่ได้รับการยอมรับตามค่านิยมของผู้ปกครองที่นิยมส่งบุตรหลานมาเรียนในโรงเรียน
๓. โรงเรียนไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน
๔. ตำบลนาหมอศรี เป็นพื้นที่ลุ่ม เป็นพื้นที่รองรับน้ำ มีปัญหาน้ำท่วมขัง
๕. บุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในกฎระเบียบ และข้อปฏิบัติต่างๆ
๖. เครื่องมือ และอุปกรณ์ ไม่พอกับเจ้าหน้าที่ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า

โอกาส (Opportunities: O)

- ๑.รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นต้น
- ๒.พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๓.รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการกระจายอำนาจการบริหารให้ท้องถิ่นดำเนินการเองตามที่กฎหมาย และระเบียบกำหนด
- ๔.รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ พื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น
- ๕.พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง
- ๖.รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและสิ่งแวดล้อม
- ๗.รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุน " โครงการเศรษฐกิจพอเพียง " ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ
- ๘.รัฐบาลมีนโยบายให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๙.มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาชายแดนใต้ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะในพื้นที่ที่เป็นโอกาสใน

การพัฒนาพื้นที่ตำบลนาหมอศรี

๑๐. มีหน่วยงานต่างๆ เข้าทำงานภายในพื้นที่เพื่อช่วยเหลือในการพัฒนา

๑๑. ศอ.บต. มีการเข้ามาส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats : T)

๑. สถานะการทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ในระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๒. สถานะการทางการเมืองส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓. การประชาสัมพันธ์การบริการของ อบต. ยังมีน้อย ประชาชนยังไม่รับทราบถึงการให้บริการ

๔. ชุมชนและประชาชนขาดการร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอศรี ขึ้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อท้องถิ่น	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภคบริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภคบริโภค	- โฉมเขต อบต.	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและน้ำประปาใช้อย่างพอเพียง มีความปลอดภัยมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขต อบต.	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอ ประชาชนได้ใช้ความสะดวกในการสัญจรไปมา และปลอดภัยในการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) หมู่บ้านขาดน้ำจืดระบบประปาหมู่บ้านไม่เพียงพอ	- ระบบประปาหมู่บ้าน	- พื้นที่ใน อบต.	- มีระบบประปาหมู่บ้านที่ประชาชนได้สะดวก ไม่ขาดน้ำ ไม่ส่งกลิ่นเหม็นและปลอดภัย
	๔) ถนนในตำบลยังเป็นถนนดิน ถนนลูกรัง และถนนหนทางแคบ	- ถนน	- ทางและที่สาธารณะในเขต อบต.	- ถนนไม่ได้รับความเสียหายได้สัญจรไปมาสะดวก
	๕) ประชาชน	- เงินทางหลวงชนบท	- เงินทาง	- มีเงินทางหลวง

	ต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้น และ อบต. ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากงบประมาณมีไม่เพียงพอ		คมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	การคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
๒. การพัฒนาจังหวัดสงขลาให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษาครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต อบต.	- มีสื่อการเรียนการสอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน
๓. การจัดการด้านชุมชน สังคม และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๑) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและราชการ รวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาทกันในชุมชน	- สังคมในชุมชน	- ในเขต อบต.	- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อบ. พร. ควบคุมและระงับเหตุทะเลาะวิวาท
๔. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการกีฬา	- ในเขต อบต. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขต อบต.	- มีแหล่งท่องเที่ยวในเขต อบต. และส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
๕. ด้านการส่งเสริมอาชีพ	- ขาดประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ	- สังคมในชุมชน	- ในเขต อบต.	- สนับสนุนให้มีการฝึกอาชีพเพื่อให้ประชาชนได้มีอาชีพที่มั่นคงหรือเป็นอาชีพเสริม
๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- มีปัญหาเรื่องขยะและสัตว์เลื้อยเพิ่มมากขึ้น สกปรกเหม็น รำคาญ	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและชุมชนในเขตพื้นที่ อบต.	- ปัญหาขยะและสัตว์เลื้อยลดลง ประชาชนสามารถกำจัด

				ชยะและมูลสัตว์ได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน
๗. ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกลืมนำไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและ ๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกลืมนำไปมาก	- ประชาชนในเขต อบต.	- ยกย่อง เชิดชู คนดีหรือ ปราชญ์ ชาวบ้านใน โอกาสต่างๆ เพื่อเป็น ตัวอย่างแก่เยาวชนและ ประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูกลืมและคงอยู่สืบไป
๘. ด้านการบริหารจัดการ	-ขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการบริหารจัดการ	-อุปกรณ์ที่มีอยู่ชำรุด	-สำนักงาน อบต.	จัดให้มี อุปกรณ์ที่มีคุณภาพเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ
